

Lintjesregen en voedselzekerheid

De titel boven deze column is misschien wat vreemd. Op het eerste gezicht lijken beide zaken niets met elkaar van doen te hebben. Maar in deze tijd is niets minder waar. Laat mij het uitleggen.

Begin van deze maand heb ik mij verschrikkelijk verbaasd over de houding van de minister van Asiel en Migratie in het debat over het niet accorderen van de aanvragen voor lintjes voor vrijwilligers die voor het COA werkten. Marjolein Faber plaatste zich geheel buiten de realiteit door een eeuwenlange traditie van blijk van waardering voor vrijwilligers bij het grof vuil te plaatsen. Daarmee gaf ze aan dat ze slechts in haar eigen realiteit ('Ik ben het beleid') leeft. Een minister onwaardig.

Het onderwerp voedselzekerheid heeft, hoe gek het ook klinkt, veel overeenkomsten met die onwerkelijke situatie van Faber en het weigeren van de lintjesaanvragen. Dus het leven in je eigen wereld.

Op dit moment leven de Europese landen in een schemerzone tussen oorlog en vrede. De autocraten in Rusland en de VS zijn hiervan de aanstichter door enerzijds Oekraïne aan te vallen en anderzijds de traditionele bondgenootschappelijke verhoudingen door te snijden. De EU en Groot-Brittannië zijn op elkaar aangewezen en moeten in rap tempo aanpassingen doorvoeren om onafhankelijk van grote broer de VS te komen.

Een van die elementen daarin is, zoals het zo mooi heet, het adaptief en weerbaar zijn. Dat laatste gaat vooral over het verder verhogen van de investeringen in defensie. Het eerste is lastiger. Dat heeft ook op ons bakkers betrekking. Als bedrijfsleven zijn we daar volgens mij gemiddeld nog niet goed op voorbereid. We leven in onze eigen productiecyclus en onze eigen *day-to-day* relaties met afnemers en/of retailers. We zijn gemiddeld een soort Faber. We weten onvoldoende wat er buiten gebeurt of kan gebeuren en zijn met ons eigen ding ('Ik ben bakker') bezig.

Wat is het actieplan als de boel echt los gaat? Hoe zijn we als bakkerijen voorbereid op een situatie die neigt naar een echte crisis of een oorlogssituatie? Kan de bakkerij doordraaien als de gastoevoer stopt of de elektriciteit is uitgevallen? Wat gaan we dan nog bakken? Het gehele assortiment of slechts een beperkt aantal producten? Hoe gaan we het logistiek regelen? Rijden we allemaal onze eigen rondjes rond de kerk? Of wordt een bakker tijdelijk de bakker voor alle supermarkten in een bepaalde regio?

Het zou een goede zaak zijn als grote bakkerijen daarvoor een plan zouden hebben. Samen met hun retailer/afnemers. Zodat de broodzekerheid in Nederland gewaarborgd is en blijft. ●

Wim Kannegieter

directeur Nederlandse Vereniging voor de Bakkerij

✉ nvbinfo@nedverbak.nl

in [wimkannegieter](#)

X [@NVBBakkerijen](#)

‘Wat is het actieplan als de boel echt los gaat?’

